

Абонаментъ:
за година 18 лева
6 м-ца 9
3 5

Единъ брой 5 ст.

Телефонъ № 263.

ВАРНЕНСКИ ОТЗВЪР

НЕЗАВИСИМЪ ЕЖЕДНЕВЕНЪ ИНФОРМАЦИОНЕНЪ ВЪСЪТНИКЪ

Директоръ: ПЕТРЪ А. ПЪЙЧЕВЪ

Урежда редакционенъ комитетъ.

Редакторъ: ИВ. ДИМИТРОВЪ

Петръ Вергиевъ

Йорданъ Т. Пърнаровъ
прѣкупиха и разпродаватъ съ най-
намалени цѣни

първокачественитѣ нарѣзани издѣнковѣ бѣло-
мешови сухи 2—3 годишни дърва отъ стария
дърварски складъ на Вълчанъ Мариновъ.

Заповѣдайте въ склада и ще се увѣрите въ
качеството и цѣната на дървата.

Освѣнѣ нарѣзанитѣ дърва намиратъ се и дру-
ги тоже бѣломешови обелени, опърлени и
небелени дърва за колища за ограждане лозя,
градини, дворнища и пр.

Склапа се намира между задния
часть на флотския арсеналъ и учи-
14—50 пицето „Св. Лавренти“

Димо Г. Демировъ
Варна.

Магазинъ съ разни колоннаци стоки
ПРОДАЖИ ИЛИ ЕДРО И ДРЪВНО.
Телефонъ № 322.

ХРИСТО КР. МИРСКИ
АДВОКАТЪ

Пиалище до Варн. Окр. Садъ.

Младечъ свършилъ 4 класъ, владѣющъ нѣм-
ски и французки съ 3 год. търгов-
ска практика; търси служба като кореспондентъ-счетоводителъ. Споразумение въ редакцията за Д. Р.

КОСТА ПЕТРОВЪ
КОЛОНИАЛИСТЪ

мѣжду казино „Лондонъ“ и фотография
„Юпитеръ“.

Продажба на прѣсно кравешко масло и чистъ пива-
лийски зехтинъ.

• Продава и Л-Е-Д-Ъ. •

17—50

Господинъ владѣющъ отлично френски езикъ и отчасти
нѣмски, съ дългогодишна практика и освободенъ
завинаги отъ военна служба, дири работа като корес-
пондентъ, счетоводителъ, или като пѣтующъ агентъ. Спора-
зумение писмено или устно — ул. „Фердинандъ I“ № 63 V
уч. за П. П.

Гърнето ли се удари о камъкъ, или камъка о гърнето, все гърнето ще се счуни.

Атаката на Дарданелитѣ, прѣдприета отъ съюзната англо-френска флота, слѣдъ една четире мѣсечна блокада, е едно събитие отъ голѣма важностъ. То показва, че тройното съглашение е готово да нанесе рѣшителенъ ударъ въ най-чувствителното мѣсто на Турция.

Задачата, която си поставя тройното съглашение, е една отъ най-труднитѣ. Но много се лъжатъ онѣзи, които смѣтатъ Протоцитѣ за непрѣвземаеми. Веднажъ рѣшили да дѣйствуватъ, силитѣ отъ тройното съглашение нѣма да се спратъ прѣдъ нужнитѣ усилия и жертви, за достигане на своята цѣль. Единъ отрядъ отъ 30—40 хиляди души при съдѣйствието на флотата е прѣдоставенъ за завладяването на галиполския полуостровъ.

Съ завземането на европейския брѣгъ задачата на атакующия се крайно облекчава. Олѣдъ пролѣтното равноденствие буритѣ въ Черно-море утихватъ и не е изключена възможността за десантъ и отъ руска страна на Черноморския брѣгъ за едновременно дѣйствие срѣщу турскитѣ сили въ Тракия. И питаме се, когато димътъ отъ близкия пожаръ захване да ни гложди очигъ, какво ще правятъ нашето правителство съ своя прочутъ неутралитетъ и онѣи у насъ миролюбци à tout-prix.

За да може да става редовно продоволството на една значителна армия, каквато ще бѣде оная на съюзницитѣ, гѣ ще бѣдѣтъ принудени да турятъ рѣка на Деде-Агачъ и Одринъ, ако не и на Бургазъ. Ще извадимъ ли мечъ прогнѣтъ тѣхъ за да запазимъ нашия неутралитетъ? Ще се прѣстимъ ли съ Одринъ, когато спечелихме съ толкова усилия и жертви, да мине въ други рѣцѣ...

При подобни обстоятелства нѣмаме смѣтка да защищаваме своя неутралитетъ съ оржие въ рѣка, и то не само защото българинъ на русинъ куршумъ не хвърля, а защото подобно дѣйствие би прѣдизвикало намѣсата на гърци и ромѣни противъ насъ. Тия двѣ държави, които толкова се напъливатъ да идатъ противъ Германия и Австрия, съ голѣма охота биха ни нападнали въ гърба за да „помагатъ“ на трой-

ното съглашение, и да бждатъ, разбира се, щедро наградени за смѣтка на насъ.

Лошо ѣ да се дезинтересираме, защото ще изгубимъ моралното право не само да искаме нѣщо отъ Македония, но ще изгубимъ и общопризнатото ни право върху Тракия. Намъ не остава другъ изходъ, освѣнъ да вървимъ съ силитѣ отъ Съглашението, като имъ съдѣйствуваме въ Тракия срѣщу здравото гарантиране нашитѣ права надъ Македония и обезпечаване нашия тилъ. Ние твърдимъ и всѣки, който мисли, ще го разбере, че пѣтя за Македония е прѣзъ Одринъ. Само тоя пѣтъ води къмъ слава и къмъ изпълнение на всичкитѣ наши национални въжделения.

Ни знаемъ, че има у насъ хора, които мислятъ, че трѣбва да се чака до когато австрийскитѣ войски прѣгизатъ Сърбия (?), (въпросъ на бъдащото) за да си укупираме Македония... Една подобна акция въ Македония, ще да прѣдизвика непременно противъ насъ балканския блокъ на Гърция и Сърбия и Ромѣния и България ще бѣде принудена да води борба на три фронта, безъ всѣкакви шансове за успѣхъ, защото тя ще има и тройното съглашение срѣщу себе си.

Помощта отъ Австрия е иллюзорна. Щомъ се намѣсимъ, тя ще ни остави да се разправяме сами, както на 16 юний 1913 година. Още въ първитѣ дни ще се видимъ въ тѣсна блокада и изоставени отъ всички. Това е тѣй ясно и толкова гибелно, че само заклетѣ врагове на България могатъ да искатъ подобна акция и само прѣдатели на своя народъ могатъ да я извършатъ противъ волята на Тройното съглашение. Прочее пѣтя на България е опрѣделенъ: той е съ Тройното съглашение. Провидението въ своята милостъ дава възможностъ на България сега да си възвърне загубеното.

Политиката на сърдия и отмѣствяване трѣба да се изостави, защото гърнето ли се удари о камъкъ, или камъка о гърнето, все гърнето ще се счуни.

„М.“

Обявления:
по споразумение.

Ръкописи не се връщатъ.

Всички исплъщания ставатъ
отъ ръкъ директора на
Петръ А. Пѣйчевъ

Театръ.

Слѣдъ стѣпнитѣ на войната. Снощи въ салона на К. Ранковъ се прѣдстави отъ група любители пиесата съ горното име. Салонътъ бѣше прѣпълненъ — прѣдставлението се даде въ полза на Женското благотворително д-во „Милосердие“.

Оградно впечатление прави обстоятелството, че отъ едно врѣме насамъ Варненската публика на честичко се любува на нѣщо народно: забавата на дѣв. гимназия, Иванку и напоследъкъ горнята пиеса, сюжетъ на който е взетъ изъ послѣдната епоха на Балканската война 1913 год.

Авторътъ, г-нъ Ив Балкановъ който участвуваше въ играта въ главната роля Родолубовъ, ни задоволи напълно и като авторъ и като изпълнител на Родолубова — характеристиченъ типъ на нискъ човѣкъ, касиеръ на реквизиционната комисия, който се стрѣми да забогатѣ на смѣтка на нещастията слѣдвани отъ войната.

Роня — г-жа Бунева заслужава похвала въ що се отнася до свободата и маниеритѣ, тѣй потрѣбни на сцената за да прѣдстави онази живостъ, която я характеризира и онова силно любяще сърдце; туку тамъ обаче грѣшеше съ декламациитѣ си, дѣто трѣбваше напротивъ да се изказва съ по спокоенъ изразъ, безъ онази ефективностъ, които грѣшници обаче не и попрѣчиха да изкесе инѣкъ тѣй сполучливо и задоволително ролята си.

Олави, г-нъ Вл. Трифоновъ изглѣжда да не е схваналъ напълно конкретността на хубавата си роля. Ако и онѣскасливѣнъ отъ войната дѣто изгуби едната си рѣка, автора иска да ни го прѣдстави интелигентенъ момѣкъ, чувствено сърдце но не толкова черногледецъ както той се показва още отъ появяването си и до края. Неговото държане тѣй студено, тѣй неподвижно още отъ началото намали осезателно значението на важната му роля. Хладнокръвието, скръбта, отчаянието всичко това той трѣбваше да запази за IV дѣйствие дѣто тамъ най много разсъдака надвиза сърдцето, дѣто той най много размишлява и се вижда негоденъ за нищо а камо и за бракъ и се погубва.

Сценическа опитностъ иначе притежаваше, но отъ началото и до края говорѣше много полека, като умирающъ когато автора не иска да ни го покаже такъвъ. Лато изключимъ горнето не можемъ да откажемъ, че нѣкои моменти ги изпълни доста добръ.

Г-жа Розенбергъ въ ролята на Анка игра много естествено а г-жа Димова въ ролята Анастасия нѣмаше нужната драматичностъ въ много важни моменти, като напр. когато намѣ-

„Юпитеръ“ фотографира отъ 8 часа сутринъ до 10 часа вечеръ врѣкитѣ дневно, а по цѣна и приятни снимки нѣма конкуренти.

ри дъщеря си Роня принадлежала или когато видя Славя без ржка и др. Иначе въ домашното си държание игра хубаво. Не можем да не похвалим и г-нъ Спась Атанасовъ, даскака който игра като добър актьоръ.

Градинаря г-нъ Бояджиевъ само градинарь не беше въ своята си декламация. Съзвукътъ на г-нъ игра много естествено останалитъ играха хубавичко.

Депизацията съ малко изключение беше добра.

Смѣемъ да забѣлжимъ, че почти всички актьори прѣкалено пушеха дѣто трѣба и дѣто не, а това не е хубаво.

Безъ да се излагаме по обширно по нѣмане мѣсто въобще ще кажемъ че играте особено въ I-тъ си 3 дѣйствия излѣзе доста сполучлива. Поздравяваме г-нъ Балкановъ за дѣто изнесе прѣдъ публиката тѣзи интересни страници изъ послѣдната ни освободителна война.

Много допринесоха за доброто посѣщение на прѣдставлението господитѣ Д. Патаманска, Ганева, Даф Попова и госпожица Райна Христова, които не пожалиха нито трудъ, нито време, за което имъ се дължи искрена благодарностъ.

Педагогистъ.

Писмо до редакцията.

Въ отговоръ на опровержението въ вчерашния брой на в. „Варн. Новини“ отъ прѣдседателя (!) на дружеството „Инвалиди“ въ Варна, Г-нъ Г. Икономовъ ще кажемъ слѣдното:

Никой отъ дружествени-тѣ членове не е давалъ правото на фамозния прѣдседателъ да излиза отъ името на дружеството съ опровержение, по простата причина че поменатия г-нъ като прѣдседателъ, не е сондиралъ мнѣнието на изстоятелството, а това извършилъ лично той, види се по лични съображения.

Дружеството ни не е длъжно да дава обяснения на г-да Прѣславски & С-не, понеже той е взелъ участие въ даденото прѣдставление като платено лице, а не като „щедъръ и хуманенъ благодѣтель“.

А по отношение на г-на Прѣдседателя на дружеството ни, ще кажемъ и това, че не той както мисли ставатъ тия работи, а за да се ангажира да дава реклами въ в. „В. Н.“, би трѣбвало пакъ да се отнесе до настоятелството, понеже никой му не дава правото да дава писмени задължения на поменатия вѣстникъ, а при това писани отъ г. Прѣславски и подписани отъ него, а най-важното не подпечатани отъ печата на Дружеството.

Ще прибавимъ още и това, че г-нъ Прѣславски не трѣба да се сърди намъ за изнесеното въ „злостъ“ „злостъ“, понеже то е изразъ на

негодуванието всрѣдъ гражданитѣ, които тѣй щедро сж си дали лентата за инвалидитѣ, а въ послѣдствие материалитѣ имъ нужди съвсѣмъ незадължително сж се признавали както обича

г-нъ Икономовъ.

6 мартъ 1915.

Група инвалиди.

Р. Въмѣсто отговоръ редакцията, дава мѣсто на настоящето, което не се съмнява, никакъ въ добросъвестността на подписаната група инвалиди.

Кръчмари!

доставетъ си многообичаната на варненци натур. ната ароматична КЮСТЕНДИЛСКА СЛЯВОВИЦА, чрезъ Пеню Тодоровъ задъ пощата

Художествени фотографии

ЖЕ Е Й Н О ВЪ
е единствената, която може да удовлетвори АБСОЛЮТНО всички изтъчени вѣкуове.

Четете „Варн. отзивъ“

Общата война.

Потопяването на „Буветъ.“

Цариградъ, 6 мартъ. (Официална). Английския голѣмъ крайцеръ „Буветъ“ е потопенъ отъ огъна на турскитѣ фортове отъ Чанакъ-Калѣ.

Сраженията по р. Неманъ и около Прашиницъ.

Петроградъ, 6 мартъ. Голѣми сражения се водятъ по цѣлото течение на р. Неманъ съ резултатъ още неизвѣстни. Сраженията около Прашиницъ тоже продължаватъ съ голѣма ожесточеностъ.

Разбиването на съюзната флота въ Дарданелитѣ.

Цариградъ 6 мартъ. Англо-френската флота вчера непрѣкъснато бомбардира нашитѣ укрѣпления, безъ обаче да причини голѣми поврѣди. Нашитѣ дарданелски фортове отговориха енергически съ успѣхъ, като къмъ два часа слѣдъ обѣдъ бидоха улучени и потопени отъ нашитѣ гранати неприятелския броненосецъ „Буветъ“ и единъ торпильоръ. Двѣ други неприятелски единици бидоха силно поврѣдени, отъ които единия биде завлѣченъ отъ други неприятелски параходи, а другия, лишенъ отъ способността да се движи, остана.

Дѣйствиата на турск. флота въ Черно-море.

Цариградъ 6 мартъ. Вчера една дивизия отъ нашата флота бомбардира и разруши корабостроителницитѣ на кримския полуостровъ близо до пристанището Теодосия.

Битката въ Дарданелитѣ.

Телеграма до турското консулство.

Цариградъ 7 мартъ. Битката съ англо-френската флота трая 7 часа и свърши съ побѣда надъ неприятеля.

Като изключимъ двѣтѣ казарми, които изпразднихме и частъ отъ нѣколко окопи, които бидоха леко развалени, ние нѣмаме други поврѣди.

Дарданелитѣ непрѣвземаеми

Цариградъ 6. Кореспондента на Волфъ бюро телеграфира отъ Дарданелитѣ, че англо-френцитѣ сж отчаяни прѣдъ убѣждението, че борбата противъ Дарданелитѣ е абсурдна, тѣй като минутѣ които бяха амала габелна резултатъ за съединеная флотъ сж неуловима и даже не е абсолютно възможно едно докосване до тѣхъ. Напраздно английски аероплани се опитватъ да разузнаятъ разположеніето на послѣднитѣ.

Размѣна между сръбски и австрийски плѣнници.

Нишъ, 6 мартъ. Сръбското правителство чрезъ испанската легация въ Букурещъ е интервенирало къмъ правителството въ Виена за да се съгласи то на единъ размѣна на плѣнени жени, мже и дѣца отъ двѣтѣ страни. Слѣдъ постѣпкитѣ, които испанското правителство е направилъ е направилъ къмъ Австро-Унгарското, послѣдното се е съгласило за размѣната на жени отъ каква да е възраст, а на мже само на тия по малки отъ 18 год. и по-голѣми отъ 50 год. — мѣрка която се прие и отъ сръбското правителство и сега остава да се нареди начина на дѣйствието.

Положението въ Буковина.

Херца 6. На послѣдъкъ се силно забѣлѣзва единъ обратъ на събитията въ Буковина. Руситѣ, ако и добръ разположени съ войскитѣ си, австрийцитѣ обаче сж взели всички най-строги мѣрки да прѣдотвратятъ какво и да е руско настѣпление. За сега руситѣ разбиратъ че прѣминаването на р. Прутъ е немислимо и невъзможно, по причина на многочисленитѣ и добръ разположени по брѣга на рѣката австрийски войски.

Руски свѣденія.

Петроградъ 6 мартъ. Рѣката, Фавка, която отъ 2 дена е излѣзла отъ коритото си е наводнила всички германски окопи при Давитъ. На лѣво р. Цалица силния германски артилерийски огънь продължава. Германскитѣ загуби въ тази областъ, когато прѣдприеманъ атака, обикновено биваатъ огромни.

Обсадата на Пшемисль.

Петроградъ 7 мартъ. При Пшемисль, артилерията на крѣпостта продължава да хвърля въжедневно повече отъ хиляда голѣми калибренови снаряди. Нашитѣ обсадни войски всѣкъ денъ плѣняватъ много австрийски войници.

София 7. Стамболиститѣ днесъ ще продължатъ вчерашното си събрание.

София 7. Француския пълномощенъ министъръ днесъ ще посети министъръ прѣдседателя Радославовъ.

София 7. Тази сутринъ шефа на демократическата партия г. Малиновъ, който бѣ въ Цлѣвентъ се завърна.

Печатница „Взаимностъ“ на Ив. Проиковъ — Варна.

Машины за мѣсене козунаци 22 лева при Пеню Тодоровъ задъ пощата.